

ברכות מד

משנה. הביאו לפניו מליח תחלה ופת עמו - מברך על המליח ופומר את הפת, שהפת טפלה לו. זה הכלל: כל שהוא עיקר ועמו טפלה - מברך על העיקר ופומר את המפלה.

קושי: ומי איכא מידי דהוי מליח עיקר ופת טפלה?
תירוץ: אמר רב אחא בריה דרב עזירא אמר רב אשי: באוכלי פירות גנוסר שנו. (ובגלל שהיו כל כך מתוקים, היו אוכלים עם הרבה מלח).
 סיפורים להסביר על שבחו של פירות גינוסר.

משנה.

אכל ענבים ותאנים ורמונים	ר"ג - ברכת המזון	חמכים - מעין שלש
אפילו אכל שלק והוא מזונו	רבי עקיבא - ברכת המזון	
השותה מים לצמאו	ת"ק - מברך שהכל נהיה בדברו	רבי טרפון אומר: בורא נפשות רבות וחסרונו.

טעם של רבן גמליאל: דברים פרק ח
 (ה) ארץ חטה ושעורה ופסן ותאנה ורמון ארץ זית שמן ודבש: (ו) ארץ אשר לא כנסכת תאכל כה זחם לא תחסר כל כה ארץ אשר אכניה כרפץ והוריה תחבב נחשת: (ז) אכאת ושכעת וכרכת את יקוק ארץ על הארץ הטבה אשר נתן לך:
 טעם של חכמים: ארץ הפסיק הענין.
 ר"ג: ההוא מבעי ליה למעוטי הכוסס את החטה

רבי יעקב בר אידי אמר רבי חנינא	כל שהוא מחמשת המינין	בתחלה מברך עליו בורא מיני מזונות, ולבסוף ברכה אחת מעין שלש
אמר רבה בר מרי אמר רבי יהושע בן לוי	כל שהוא משבעת המינין	בתחלה מברך בורא פרי העץ ולבסוף ברכה אחת מעין שלש

במה מסיימים מעין 3 לפירות

רבי יוחנן	על הארץ ועל הפירות	בארץ ישראל	בבבל	הסבר רב עמרם	רב נחמן בר יצחק
רב חסדא	על הארץ ועל פירותיה	בבבל	בארץ ישראל	הסבר רב עמרם	רב נחמן בר יצחק
רבי יוחנן	על הארץ ועל הפירות	בארץ ישראל	בבבל	הסבר רב עמרם	רב נחמן בר יצחק

רבי יצחק בר אבדימי משום רבינו	על הביעא ועל מיני קופרא	בתחלה מברך שהכל ולבסוף בורא נפשות רבות
	אבל ירקא	לא
רבי יצחק	אפילו ירקא	
	אבל מיא - לא	
רב פפא	אפילו מיא	

תנן: כל שמעון ברכה לאחריו מעון ברכה לפניו, ויש שמעון ברכה לפניו ואין מעון ברכה לאחריו. בשלמא לרב יצחק בר אבדימי לאפוקי ירקא לרבי יצחק - לאפוקי מיא אלא לרב פפא לאפוקי מאי?

תירוץ: לאפוקי מצות.

דחייה חלקית לתירוץ: ולבני מערבא דבתר דמסלקי תפיליהו מברכי אשר קדשנו במצותיו וצונו לשמור חקיו - לאפוקי מאי?
תירוץ: לאפוקי ריחני.